

de en afvist asylansøger, der er overflyttet til Center Sandholm, og hvor der efterfølgende meddeles opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen i forbindelse med en ansøgning om opholdstilladelse på andet grundlag eller en anmodning om genoptagelse af asylsagen.

Arbejdsgruppens forslag om overflytning af afviste asylansøgere til Center Sandholm som led i den foreslåede nye procedure for udsendelse af afviste asylansøgere kræver ikke ændring af udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 1. pkt., eller andre bestemmelser. Ved indførelse af den foreslåede nye procedure for udsendelse af afviste asylansøgere vil Integrationsministeriet således anmode Udlændingestyrelsen og Rigspolitichefen om at foranstalte forslaget iværksat. Overflytning til Center Sandholm vil ikke ske for den gruppe af afviste asylansøgere, som ikke kan (tvangsmæssigt) grundet generelle udsendeshindringer, og hvor politiet ikke kan anvise en frivillig hjemrejsroute, jf. herved ovenfor under afsnit 2.3.

2.3.4. Præcisering af udlændingelovens regler om meldepligt

Efter udlændingelovens § 34, stk. 2, nr. 5, kan afviste asylansøgere, der ikke medvirker til udrejsen, pålægges at melde sig hos politiet på nærmere angivne tidspunkter (meldepligt), hvis det skønnes hensigtsmæssigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse.

Det fremgår af forarbejderne til udlændingelovens § 34, stk. 2, at politiet kan pålægge udlændingen meldepligt, selv om betingelsen i udlændingelovens § 34, stk. 1, om, at fastsættelsen af meldepligt skal være nødvendig for at sikre udlændingens tilstedeværelse, ikke er opfyldt, og at det vil være tilstrækkeligt for at fastsætte meldepligt, at dette skønnes hensigtsmæssigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse på det indkvarteringssted, hvor udlændingen er indkvarteret. Det fremgår endvidere, at hensigten med bestemmelsen er at give mulighed for en systematisk anvendelse af meldepligt (om fornødent dagligt). Der henvises til lovforslag nr. L 190 af 12. marts 1997 om ændring af udlændingeloven (Optagelse af fingeraftryk og personfotografi, foranstaltninger over for udlændinge, der ikke medvirker til udsendelse m.v., og foranstaltninger over for den, der medvirker til, at en udlænding opnår opholdstilladelse ved svig, m.v.), s. 13, jf. Folketingstidende 1996-97, Tillæg A, sp. 3994.

Arbejdsgruppen foreslår, at afviste asylansøgere, der ikke medvirker til udrejsen, og som derfor som led i den foreslåede nye procedure for udsendelse af afviste asylansøgere overflyttes til Center Sandholm, på-

lægges meldepligt – f.eks. dagligt eller et par gange om ugen – til Rigspolitiet i Center Sandholm.

Arbejdsgruppens forslag kræver ikke ændring af udlændingelovens § 34, stk. 2, nr. 5. Ved indførelse af den foreslåede nye procedure for udsendelse af afviste asylansøgere vil Integrationsministeriet således anmode Rigspolitichefen om at foranstalte forslaget iværksat. Det bemærkes, at udlændingen – som anført i forarbejderne til udlændingelovens § 34, stk. 2 – kan pålægges meldepligt systematisk og om fornødent dagligt, hvis det skønnes hensigtsmæssigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse på Center Sandholm.

Det foreslås i den sammenhæng, at det præciseres i udlændingelovens § 34, stk. 2, at bestemmelsen kan anvendes til at sikre en udlændings medvirken til udrejsen. Der henvises herved til lovforslagets § 1, nr. 8.

2.3.5. Øget adgang til frihedsberøvelse af afviste asylansøgere

Efter udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., kan en afvist asylansøger, der ikke medvirker til udrejsen, frihedsberøves, såfremt de i udlændingelovens § 34 nævnte foranstaltninger (meldepligt m.v.) ikke er tilstrækkelige til at sikre muligheden for udsendelse.

Arbejdsgruppen anfører, at intentionen bag den foreslåede nye procedure for udsendelse af afviste asylansøgere er at motivere de pågældende til hurtigt at udrejse ved anvendelse af så lidt indgribende foranstaltninger som muligt. Arbejdsgruppen finder imidlertid, at der – formentlig i få tilfælde – vil kunne være behov for at anvende frihedsberøvelse som motivationsfremmende foranstaltning, hvis de mindre indgribende foranstaltninger ikke har den fornødne effekt.

Arbejdsgruppen foreslår derfor, at udlændingelovens regler om frihedsberøvelse suppleres med adgang til frihedsberøvelse i hele udsendelsesfasen i det omfang, politiets udsendelsesbestræbelser medfører behov herfor.

Arbejdsgruppen finder således, at der er behov for, at politiet kan målrette frihedsberøvelsen mod enkelte elementer i udsendelsesforløbet. Arbejdsgruppen foreslår derfor, at en udlænding, der afviser at medvirke til et specifikt element i udsendelsesbestræbelserne – typisk det element, der viser sig udslagsgivende for, om den pågældende rent faktisk vil kunne udsendes (tvangsmæssigt) – skal kunne frihedsberøves. Den pågældende vil skulle løslades, så snart den pågældende rent faktisk medvirker til den specifikke handling. Det kan f.eks. betyde, at en udlænding, der nægter at underskrive en ansøgning om pas, kan frihedsberøves, indtil den pågældende rent faktisk underskriver.